

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého a soudců Mgr. Jitky Zavřelové a Mgr. Ing. Petra Šuránka v právní věci **žalobce: P.Č. trvale bytem , adresa pro doručování , proti žalovaným: 1) předseda Městského soudu v Praze**, se sídlem Spálená 2, Praha 2, **2) předseda Obvodního soudu pro Prahu 10**, se sídlem 28. Pluku 1533/29b, Praha 10, o žalobě ze dne 7. 12. 2012 na ochranu proti nečinnosti žalovaných (zn. žalobce MP 311212/26),

t a k t o :

- I. **Žaloba se o d m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou doručenou dne 2. 1. 2013 Městskému soudu v Praze domáhá vydání rozsudku, kterým by soud žalovaným zakázal, aby pokračovali v porušování práva žalobce „*na doručení vyrozumění o stížnosti, a přikazuje jim, aby obnovili stav před zásahem, k únoru 2012, kdy vypršela lhůta k vyřízení tohoto podání, doručeného poštovní cestou s vlastní značkou MP200112/35*“. Jak žalobce v žalobě uvedl, žalovaní ho nevyrozuměli o prošetření skutečností uvedených v jeho podání ze dne 20. 1. 2012, jež je stížností na podivné nakládání s jeho podaným návrhem na zahájení řízení. Podle názoru žalobce nejde o podání, k němuž nemuselo být přihlíženo. Dodal, že smí mít právní zájem na prošetření způsobu vyřízení stížnosti, neboť Obvodní soud pro Prahu 10 žalobu ze dne 20. 6. 2010, určenou Městskému soudu v Praze, dodnes zadržuje asi ve spise sp. zn. 19 Nc 2138/10. Zákon o soudech a soudcích vyjadřuje, kdo a jakým způsobem vyřizuje stížnosti na průtahy, včetně toho, že ve lhůtě dvou měsíců orgán má o vyřízení stížnosti vyrozumět. Závěrem pak žalobce uvedl, že listinné důkazy, jichž se dovolává, jsou „*podání z 20. ledna 2012, podací lístek, soupis podání v zásilce s vlastní zn. MP200112*“.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 28. 8. 2013, čj. Nad 38/2013-13, přikázal podle § 9 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), věc k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Praze, přičemž v odůvodnění tohoto usnesení mimo jiné uvedl, že v dalším řízení krajský soud především vyzve žalobce, aby zaplatil soudní poplatek za žalobu a dále posoudí, zda podaná žaloba splňuje zákonem vyžadované náležitosti, případně žalobce vyzve k odstranění vad takové žaloby.

V návaznosti na výzvu, aby za podanou žalobu uhradil soudní poplatek, žalobce soud dne 8. 11. 2013 požádal o osvobození od soudního poplatku.

Vzhledem k tomu, že žalobce k žalobě nepřipojil listiny (listinné důkazy), kterých se v žalobě dovolával, Krajský soud v Praze mu následně usnesením ze dne 25. 11. 2013, čj. 45 A 52/2013-21, uložil, aby v souladu s ustanovením § 37 odst. 5 s. ř. s. připojil k žalobě

veškeré listiny (jejich kopie), kterých se v žalobě dovolává, tedy zejména podání ze dne 20. 1. 2012 (zn. žalobce MP200112/35). Jak zdejší soud dále uvedl, seznámení se s obsahem tohoto podání je pro další postup soudu ve věci zcela nezbytné (rozhodnutí o osvobození od soudních poplatků, plnění poučovací povinnosti ze strany soudu apod.). Ke splnění uložené povinnosti stanovil soud žalobci lhůtu patnácti dnů od doručení tohoto usnesení s tím, že jej současně poučil o tom, že nebude-li žaloba ve shora uvedené lhůtě doplněna nebo opravena a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o žalobě usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. Toto usnesení bylo žalobci doručeno dne 6. 12. 2013, přičemž na výzvu soudu nereagoval.

Podle ustanovení § 37 odst. 3 s. ř. s. „z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno. Ten, kdo činí podání, v podání uvede o své osobě osobní údaje jen v nezbytném rozsahu; vždy uvede jméno, příjmení a adresu, na kterou mu lze doručovat. Jiné osobní údaje uvede jen tehdy, je-li toho třeba s ohledem na povahu věci, která má být soudem projednána. K podání musí být připojeny listiny, kterých se podatel dovolává. Podání, které je třeba doručit ostatním účastníkům a osobám na řízení zúčastněným, musí být předloženo v potřebném počtu stejnopisů.“ Z ustanovení § 37 odst. 5 téhož zákona se pak podává, že „předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.“

Před případným samotným věcným posouzením podané žaloby je soud vždy povinen mimo jiné jednak ověřit, zda byl uhrazen soudní poplatek (případně rozhodnout o osvobození žalobce od soudního poplatku), a jednak vést žalobce k odstranění případných vad žaloby tak, aby žaloba vůbec věcně projednatelnou byla (srov. ustanovení § 36 odst. 1 s. ř. s., podle něhož je soud povinen poskytnout účastníkům poučení o jejich právech a povinnostech v rozsahu nezbytné pro to, aby v řízení neutrpěli újmu). K tomu, aby však soud mohl posoudit splnění poplatkové povinnosti ze strany žalobce, resp. naplnění zákonných požadavků v případě podané žaloby (formálních i obsahových), je však nezbytná buď součinnost ze strany žalobce, anebo musí být z podané žaloby (příloh případně dalších doplnění žalobce) alespoň z hlediska jejího obsahu seznatelné veškeré skutečnosti, které jsou pro rozhodnutí o poplatkové povinnosti žalobce či k odstraňování vad žaloby nezbytné (jinak řečeno, v řízení je možno i přes vady žaloby pokračovat).

V projednávané věci lze sice z textu podání žalobce dovodit, že se domáhá soudní ochrany ve věci jeho stížnosti ze dne 20. 1. 2012 podané zřejmě podle zákona o soudech a soudcích. Ze žaloby však již nelze zjistit, jaké věci se předmětná stížnost týká (vedené u jakého soudu), komu byla adresována, k jaké spisové značce apod. Žalobce toliko na své podání (stížnost označená jeho vlastní značkou) odkazuje, k žalobě samotné však kopii tohoto podání nepřipojil (a to ani k výzvě soudu), přestože se daného podání v textu žaloby opakovaně dovolává.

Ve vztahu k rozhodnutí soudu o osvobození žalobce od soudních poplatků je třeba upozornit na to, že judikatura Nejvyššího správního soudu již dovodila, že pro posouzení důvodnosti žádosti o takové osvobození, je třeba vedle osobních, majetkových a výdělkových poměrů žalobce, hodnotit též povahu sporu (či sporů), které daný účastník vede (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2011, čj. 7 As 101/2011-66). V projednávané věci je však s ohledem na absenci kopie podané stížnosti (jíž se žalobce dovolává) či alespoň jejího shrnutí v rámci žalobních tvrzení v podstatě vyloučeno, aby soud mohl povahu dané věci

jakkoliv zkoumat a hodnotit. Totéž se ostatně týká i plnění poučovací povinnosti ze strany soudu vedoucí k odstranění dalších vad žaloby, kdy bez znalosti jakýchkoliv formálních či obsahových souvislostí podané stížnosti může soud tuto svoji povinnost plnit jen stěží.

S ohledem na výše uvedené a s přihlédnutím k tomu, že soud v rámci své úřední činnosti nemá možnost si sám kopii podané stížnosti žalobce obstarat (není zřejmé, ke kterému ze žalovaných byla podána, pod jakou sp. zn. je vedena a z žaloby neplyne ani jakékoliv jiné její identifikační kritérium), dospěl Krajský soud v Praze k závěru, že v daném řízení za těchto okolností není možno pokračovat. Žalobce v žalobě zmínil pouze spisovou značku věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 10, kde je podle jeho názoru „asi zadržována“ jeho žaloba ze dne 20. 6. 2010, což je však pro ztotožnění podané stížnosti nedostatečné. Přestože byl žalobce soudem řádně vyzván k doplnění žaloby a současně poučen o možných následcích nesplnění této výzvy, žalobu nedoplnil a na výzvu soudu ve stanovené lhůtě (ani po jejím uplynutí) nereagoval. Za těchto okolností tedy soudu nezbylo, než v souladu s ustanovením § 37 odst. 5 s. ř. s. žalobu odmítnout.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 7. ledna 2014

JUDr. Milan Podhrázký, v. r.
předseda senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová